

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 62/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenia čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co 113/2017 z 29. júna 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“)

vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a podľa čl. 38 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 10 Co 113/2017 z 29. júna 2017.

2. Zo sťažnosti ústavný súd zistil, že Okresný súd Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) ako súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 17 C 142/2011 zo 7. mája 2015 zamietol vzájomný návrh sťažovateľa, ktorý sa v procesnom postavení žalobcu domáhal uložiť žalovanému zaplatiť mu istinu 331,94 € s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Proti tomuto rozsudku okresného súdu sa sťažovateľ odvolal, preto ho posúdil krajský súd. Krajský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 10 Co 402/2015 z 19. novembra 2015, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu z 19. novembra 2015 dovolanie, na základe ktorého ho Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 5 Cdo 34/2016 z 1. marca 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom na zrušenie rozsudku krajského súdu bolo zistenie, že postup odvolacieho súdu mal vykazovať relevantné znaky zmätočnosti. Najvyšší súd posúdil ako nedostatok, že krajský súd nedoručil sťažovateľovi písomné vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu. Sťažovateľ tak nemal možnosť sa o tomto vyjadrení dozvedieť, hoci krajský súd na vyjadrenie žalovaného prihliadal.

3. Krajský súd v súlade so závermi uznesenia najvyššieho súdu z 1. marca 2017 doručil sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu, avšak sťažovateľ sa k nemu nevyjadril. Následne krajský súd vec preskúmal a bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu opätovne potvrdil rozsudkom sp. zn. 10 Co 113/2017 z 29. júna 2017 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), pretože ho vyhodnotil ako vo výroku vecne správny. Napadnutý rozsudok vyhlásil krajský súd verejne v zmysle § 219 ods. 3 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

4. Sťažovateľ namieta niekoľko nedostatkov, ktoré mali mať za následok porušenie jeho práv. Predovšetkým poukazuje na to, že krajský súd ho riadne a včas neupovedomil o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku, pričom z obsahu spisu krajský súd „*mal a musel mať vedomosť*“ o tom, že už súd prvej inštancie mu doručoval písomnosti elektronickými prostriedkami na určenú adresu. Krajský súd tým nevytvoril sťažovateľovi možnosť kontroly, či výroky rozhodnutia, ktoré mu bolo doručené, sú úplne totožné s verejne vyhlásenými výrokmi a „*či snád' neboli prípadne dodatočne zmenené*“. Podľa sťažovateľa tak krajský súd nemal splnené podmienky pre verejné vyhlásenie rozsudku, preto považuje napadnutý rozsudok za nezákonný a protiústavný. Sťažovateľ tiež namieta, že krajský súd rozhodoval 29. júna 2017, keď bol vyhlásený napadnutý rozsudok v inom zložení senátu, pretože členom senátu 10 Co je aj JUDr. Sádovský, ktorý však ako člen senátu v napadnutom rozsudku nie je uvedený.

5. Ďalej poukazuje sťažovateľ na právne názory krajského súdu obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom krajský súd vstúpil do polemiky s uznesením najvyššieho súdu z 1. marca 2017, ktorým bol zrušený v poradí prvý rozsudok krajského súdu z 19. novembra 2015. Sťažovateľ preto považuje rozsudok krajského súdu za arbitrárny a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Krajský súd uviedol:

„... odvolací súd rozhodol v poradí prvým rozsudkom v roku 2015 a Európsky súd pre ľudské práva vo veci [REDAKOVANÉ] proti Slovenskej republike rozhodol tiež v roku 2015, pričom v samotnom rozhodnutí Európsky súd pre ľudské práva nevysvetlil, prečo vo vzťahu k Slovenskej republike rozhodol v skutkovo a právne rovnakej situácii inak, ako proti Českej republike napr. dňa 14. 12. 2010, č. 24880/05 vo veci [REDAKOVANÉ] v. Česká republika, dňa 29. 03. 2011, č. 17696/07 vo veci [REDAKOVANÉ] v. Česká republika, dňa 29. 03. 2011, č. 9965/08 vo veci [REDAKOVANÉ] v. Česká republika, v ktorých dospel k záveru, že práva sťažovateľov nedoručením vyjadrenia protistrany k ich vyjadreniu porušené neboli, t.j. sťažovatelia úspešní neboli s tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom uznesení ani nevysvetlil, prečo súdy v Slovenskej republike nemôžu postupovať podľa iných rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad vyššie citované rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva proti Českej republike).“

Krajský súd tiež v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na skutočnosť, že uznesenie najvyššieho súdu z 1. marca 2017 je v rozpore s jeho inými rozhodnutiami, v ktorých zaujal najvyšší súd v obdobných prípadoch odlišné stanovisko. Podľa sťažovateľa tým krajský súd neprípustne obhajoval svoje pochybenia v predošlom rozhodnutí, čo sťažovateľ vníma tak, že krajský súd „... by si mohol robiť, čo chce a to na úkor spravodlivosti súdneho konania...“.

6. Vzhľadom na uvedené pochybenia krajského súdu sťažovateľ navrhol, aby o sťažnosti rozhodol ústavný súd nálezom, ktorým vysloví porušenie označených základných práv (základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a ustanovení čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy napadnutým rozsudkom krajského súdu a ktorým zruší napadnutý rozsudok krajského súdu a zároveň prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj náhradu trov konania.

II.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákon o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

8. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoje rozhodnutia, podľa ktorých všeobecné súdy sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie základných práv a slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje, preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (porovnaj I. ÚS 9/00, II. ÚS 592/2013, III. ÚS 375/2010, IV. ÚS 26/04, I. ÚS 420/2016). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takú sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (porovnaj I. ÚS 22/03, II. ÚS 349/08, II. ÚS 421/2013, III. ÚS 152/03, IV. ÚS 177/05). Pokiaľ právny poriadok poskytuje iné možnosti nápravy uplatnením riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Civilného sporového poriadku, nemožno sa domáhať ochrany svojich práv v konaní pred ústavným súdom.

9. Z podstaty argumentácie sťažovateľa, ako aj z poučenia o opravnom prostriedku, ktoré tvorí súčasť napadnutého rozsudku, pritom vyplýva, že sťažovateľ sa ochrany svojich práv mohol domôcť prostredníctvom inštitútu dovolania v zmysle § 420 písm. e) a f) CSP, pokiaľ rozhodoval nesprávne obsadený súd, resp. mu bolo znemožnené zúčastniť sa na verejnom vyhlásení napadnutého rozsudku, ako to tvrdí sťažovateľ.

10. Ústavný súd tak dospel k záveru, že sťažovateľ možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) nevyužil a dovolanie nepodal. Nevyužitie zákonnej možnosti podať dovolanie nemožno preto nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže založiť svoju právomoc na konanie o nej až vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv; a tú možnosť sťažovateľ v tomto prípade mal.

11. Pretože sťažovateľ v sťažnosti netvrdil a už vôbec nepreukázal, že dovolanie nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v okolnostiach jeho prípadu ani neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť ako neprípustnú odmietol, pričom sa argumentáciou sťažovateľa vo vzťahu k porušeniu označených práv bližšie nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2018